

DRAMATICKÉ STUDIO „ČIN“ V PRAZE

Dubnové zájezdy „Činu“

Šamberkův »Josef Kajetán Tyl« ve Zruči nad Sázavou. Dramatické Studio »Čin« z Prahy se představilo na pozvání Baťovy školy práce na zručské scéně v Šamberkově dramatu J. K. TYL. Originalita jednoduché scény, kterou podle návrhu režiséra Dédy Papeže provedl vychovatel Šípek, byla výstižným rámcem krásného podání pražské ochotnické scény, v níž všichni herci předvedli velmi

dobré výkony. Zvláště režisér Papež vystihl mírnost, zanícení, duchovní velikost a sílu osobnosti Josefa Kajetána Tyla. Podal vyrovnaný, naprosto ucelený obraz, který nadchl diváky. Velmi dobrý výkon Janouškův v E. Voříškovi spolu s ostatními herci zanechal příznivý a trvalý dojem: Je obdivuhodné, že skupina ochotníků z pouhého nadšení a lásky k Thalii je sto vytvořit tak vyrovnanou souhru a podat tak ucelený výkon.

H-a., ZLÍN.

Police nad Metují, J. W. von Goethe: FAUST. Sváteční chvíle milovníkům jevištní poezie připravil »Kolár« pozváním Dramatického Studia »Čin« z Prahy. Polickému obecnstvu známí již hosté se představili tentokrát ve dvou večerech 8. a 9. dubna inscenací mohutné Goetheovy dramatické básně »Faust«. Bez výjimky pečlivé zvládnutí rolí, účta k básnickovu slovu, rytmicky a foneticky bezvadný přednes, dokonalá a promyšlená souhra, v níž každý pohyb, každé postavení je zdůvodněno a předem určeno, to všechno jsou známky poctivé a odpovědně dělané práce herecké i režijní. Z účinkujících nutno zvláště vyzvednouti výkon Líby Zelenkové v roli

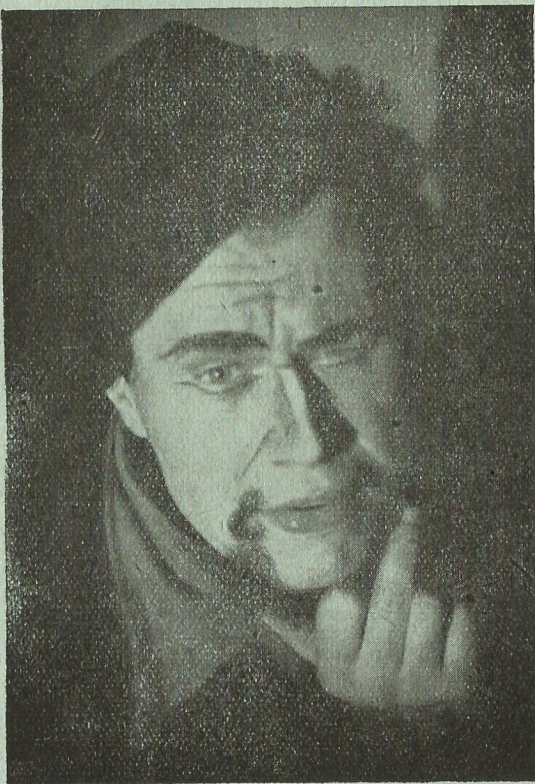

foto Truneček

Déda PAPEŽ hrál úspěšně na zájezdu v Polici Mefistofela

Markéty a Dédy Papeže jako Mefistofela. Oba svými hereckými projevy značně převýšili průměr, který požadujeme od vyspělých ochotníků.

V jednoduché náznakové scéně a přiléhavém osvětlení zůstával střediskem dramatického dění herec a jeho slovo. Obecnstvo, jemuž tentokrát předložena věc kladoucí značné požadavky i pro velmi vnímavého diváka, odměnilo hosty vděčným uznáním.

Na titulní straně autor „VĚČNÉHO KYCHOTA“ Déda PAPEŽ v postavě Davida z Hory

foto Truneček

TYLOVO DIVADLO V KUTNÉ HOŘE

Vládní komisař města Kutné Hory, Ochotnický spolek Tyl na Horách Kutných, I. Tylův okrsek pod záštitou Veřejné okresní osvětové služby v Kutné Hoře pořádají v rámci V. Tylova divadelního června 1944

Dramatické Studio »Čin« v Praze.

Ředitel Déda Papež

Dne 3. června 1944 ve 20 hodin.

Déda Papež:

Věčný Kychot

Komedie o 8 obrazech s přehrou a dohrou.

Režie: Jaroslav Hynek. Výprava: Antonín Lábr. Kostýmy: Jan Svátek. Scénická hudba: Zdeněk Rybka.

Osoby:

Mariana ze Sovova Hrádku	Líba Zelenková
Alenka	Věra Müllerová
David z Hory	Déda Papež
Petr	Miroslav Macháček
Sestra Viktorie	Dagmar Neumannová
Sestra Hedvika	Eva Vondráková
Mláďi	Věra Pečenková
Stáří	Miloš Vávra

Přehra. — Obrazy: 1. Kychot přichází. — 2. Sovův Hrádek. 3. Kychot bloudí. — 4. Viktorie. — 5. Mariana. — 6. Život jde dál. — 7. Rytíř smutné postavy. — 8. Návrat na Sovův Hrádek. — Dohra.

TYL-THEATER IN KUTTENBERG

Der Regierungskommissar der Stadt Kuttenberg, Dilettantenverein »Tyl« in Kuttenberg, und der I. Tyl-Bezirk unter dem Schutz des Bezirks-Volksaufklärungsdienstes in Kuttenberg, veranstalten im Rahmen des V. Tyl-Theaterjuni 1944

Verein Dramatischer Studien »Čin« in Prag.

Direktor Déda Papež

Am 3. Juni 1944 um 20 Uhr.

Déda Papež:

Der ewige Quichot

Lustspiel in 8 Bildern mit einem Vor- und Nachspiel.

Spielleitung: Jaroslav Hynek. Ausstattung: Anton Lábr.

Kostüme: Johann Svátek. Musik: Zdeněk Rybka.

Personen:

Mariana vom Schloss Sova	Líba Zelenka
Alenka	Věra Müller
David von Hora	Déda Papež
Peter	Miroslaus Macháček
Schwester Viktoria	Dagmar Neumann
Schwester Hedvig	Eva Vondrák
Jugend	Věra Pečenka
Alter	Miloš Vávra

Vorspiel. — Bilder: 1. Quichot kommt. — 2. Sova Schloss. — 3. Quichot irrt. — 4. Viktoria. — 5. Mariana. — 6. Das Leben geht weiter. — 7. Der Richter einer traurigen Gestalt. — 8. Die Rückkehr auf Schloss Sova. — Nachspiel.

DRAMATICKÉ STUDIO

Ředitel Déda Papež

„Čin“

v Praze

DIVADLO V PRAZE II., VE SMEČKÁCH 26

5. TYLŮV ČERVEN

Déda PAPEŽ

VĚČNÝ KYCHOT

Komedie o 8 obrazech s přehrou a dohrou. — Režie Jaroslav Hynek. — Výprava Antonín Lábr. — Scénická hudba Zdeněk Rybka. — Kostýmy Jan Svátek.

OSOBY:

Mariana ze Sovova Hrádku	Líba Zelenková
Alenka	Hana Rodenová
David z Hory	Déda Papež
Petr	Otakar Skalský
Sestra Viktorie	Dagmar Neumannová
Sestra Hedvika	Laduše Šteplíčková
●	
Mládí	Věra Pečenková
Stáři	Miloš Vávra

PŘEHRA — OBRAZY: 1. Kychot přichází — 2. Sovův Hrádek — 3. Kychot bloudí — 4. Viktorie — 5. Mariana — 6. Život jde dál — 7. Rytíř smutné postavy — 8. Návrat na Sovův Hrádek — DOHRA.

Připravujeme veselohru Bohuslava Vávry DOSTAVNÍK ŠTĚSTÍ

Režie Miloš Vávra

Pouť věčného Kychota

*Uměl bys být, můj Kychote,
mým věčným milencem?
Uměl bys věčně milovat,
ač nevíš, jaká jsem?
Uměl bys za mnou, můj Kychote,
kraj světa, jak za sluncem jít?
Chtěl bys mne na svůj věčný slib,
můj Kychote — políbit?*

Ptáte se, proč příběh o rytíři Kychotovi?

Ptáte se, proč zase a zase ten Kychot, o němž je už tolik napsáno?

Ptáte se, proč ne původní námět, nějaký pokus o skutečné drama?

Rád se zodpovím: tedy ten můj Kychot, to není žádný bláznivý hrdina s kozi bradkou a zrezavělým krunýřem. Nenosi lazebnickou mísu na hlavě a nepotýká se s větrnými mlýny. S tím donem Quijotem de la Mancha má jen jedno společné — lásku k Dulcineji. A prosím: ta moje Dulcinea není z Tobosy a vlastně — ani se Dulcinea nejmenuje.

Tedy, aby bylo jasno: Kychot jen pro jméno. Což nejste Kychoty i Vy všichni, kdo budete sedět v hledišti a kriticky odsuzovat tuto komedii. Ano, komedii. Je to pouhá komedie — o lidech — vlastně — o věčných milencích. Teď jsem to prozradil, jaképak další omluvy!

A ještě poznámku k té třetí otázce. Skutečné drama, to je něco, pro co, podle mého skromného mínění, není dnes právě doba. Svět běží příliš vážně a při tom úžasně rychle. Pomalu budeme starší generací my, kdož jsme si do nedávna přezdívali — mládež. Tak tedy volím raději něco, při čem lidé zapomenou na všední denní var a řeknou si s mým Kychotem: Za sluncem bychom chtěli jít, až bychom došli okraje země...! Ano, zapomeňte na tu krutost Osudu, která dovoluje, že stárnete. Zasněte se trochu v ovzduší milujících se duší a vydejte se s Kychotem na pouť. Ne bojovat, jen hledat a — milovat. A co se námětu týká — prosím, netvrdím nic, ale je původní na mou čest.

A tak tedy: život dá někdy člověku mnoho krásných chvil, na které nezapomene nikdy. I můj hrdina má mít takové chvíle. Davide z Hory, nezapomeň na ten večer, nezapomeň na tři rudé květy, na kytičku fialek, na Sovův Hrádek, na kouzelné přitímní onoho večera, na všechno to, co ti dávala i nedávala — paní tvého srdce — tvoje věčná Dulcinea. Nezapomeň však ani na to, žeš smrtelný, Davide. Přejde jednou chvíle, kdy budou sečteny tvé hodiny. Pak zemřeš, hochu. Tedy: miluj, dokud je možno. Věř, že svou láskou vzdáváš největší hold — Bohu. Modlíš se, Davide! A zemře-li ona dřív, poklekní rád u jejího hrobu. Najdi ho, i kdyby byl kraj světa. Najdi ho, i kdyby ji vítr zavál do neznáma. Tvůj osud je k ní připoután příliš pevně. Pamatuji si to, Davide z Hory.

Asi tolik bych chtěl říci, než se rozhrne opona před mým KYCHOTEM. To ostatní si, prosím, domyslete, anebo ne. Konečně to ostatní — záleží jenom na Vás, moji milí.
Děda Papež.

Po premieře

Je to hra o veliké a nesmrtelné lásce a věčném hledání a thema dalo autorovi mnoho možností zapůsobit na city diváků. Možno říci, že jich dostatečně využil. Podařilo se mu rozvinout živý příběh a zaujmout obecnost. Titulní roli si zahrál sám autor. Herecky nejlepší výkon předvedla L. Zelenková, která prokázala své značné nadání. Uznání zaslouží zejména vkusná výprava A. Lábra.

Večerní České Slovo.

Dagmar NEUMANNOVÁ
(sestra Viktorie)

Liba ZELENKOVÁ
(Mariana ze Sovova Hrádku)

foto Truneček

Pěkná ochotnická novinka. Osmiobrazové pásmo s předeherou a dohrou používá Kychotova bloudění symbolicky k lyrickému vystižení celoživotní lásky Davida z Hory k Marianě ze Sovova Hrádku. Celek má básnickou jemnost a něžnou milostnost. Hra byla neobyčejně pěkně vypravena Ant. Lábrem v režii J. Hynka, s hudbou Z. Rybky. Autor si zahrál roli titulní a měl dobré partnerky v Marianě L. Zelenkové a Viktorii D. Neumannové. Obecnost přijalo Papežovu novinku velmi sympaticky.
Hch., VENKOV.

Stále opěvovaná a vracející se láska, která v životě každého jednotlivce nechává krásné vzpomínky, byla asi D. Papežovi základním motivem k jeho nové komedii. V rozkošné výpravě A. Lábra, která by mohla být vzorem mnohemu divadlu, rozehrána byla v režii J. Hynka řada pestrých obrazů, oplývajících lyrikou i dramatickým děním, provázených znatelným pokrokem jak u autora, tak u herců. U autora celkovou stavbou hry, u herců pak svědomitou přípravou a správným pojetím postav.
-a., Národní Střed.

Divadelní a filmové kostýmy jen od

JANA SVÁTKA

Praha I., Perštýn 18, Husova 4. Tel. 35770

Malby pokojů provádí firma

J. SLABIHOUEK

Praha XII., Höflerova 3. Telefon 513-16

Dobré šaty od krejčího

Josefa Průdka,

Praha XII., Schwerinova 22

Telefon 395-91

Fotoamatérům dobře poradí a jejich snímky vypracuje

fotograf **TRUNEČEK**

VINOHRADY, Mnichovská 56, tel. 287-33

Tiskopisy všeho druhu zhotoví Vám knihtiskárna

ANTONÍN STROJIL

Praha XIII.-Vršovice, Kodaňská tř. 11.

TELEFON 561-86

KLOBOUKY

HRABĚ VINOHRADY